

[Undervisnings- og forskningsministeren]

indsendes til ministeren gennem kommunalbestyrelsen.

Det er efter de i dag gældende regler *ikke* kommunalbestyrelsens opgave at tage stilling til, om der bør gennemføres ikkekursusdelt undervisning ved de enkelte skoler. Dersom undladelse af kursusdeling imidlertid skulle medføre forøgede udgifter for kommunen, følger det af skolestyrelseslovens § 1, stk. 2, at skolekommissionens indstilling skal forelægges kommunalbestyrelsen.

Med den ændring af folkeskoleloven, som fandt sted i foråret 1989, er lovens hovedregel fortsat kursusdelt undervisning, men kommunalbestyrelsen kan efter indstilling fra skolebestyrelsen godkende undladelse af kursusdeling på 8. og 9. klassetrin. Skolebestyrelsens indstilling afgives på grundlag af afstemning blandt forældrene til eleverne i de pågældende klasser.

En kommunalbestyrelse kan i forbindelse med budgetvedtagelsen godt forudsætte, at undervisningen vil være kursusdelt, så meget mere som kursusdelt undervisning alt andet lige er mere udgiftskrævende end undladelse af kursusdeling. Jeg går ud fra, at det er en sådan situation, der ligger til grund for spørgsmålet.

Proceduren i forbindelse med undladelse af kursusdeling iværksættes sædvanligvis i efteråret forud for det skoleår, det drejer sig om, med henblik på at være afsluttet i løbet af foråret forud for den enkelte skoles planlægning af det kommende skoleår.

Da der således er tale om en procedure, der for skoleåret 1990 ville starte under de gamle regler og færdiggøres under de nye regler, er der i overgangsbestemmelserne medtaget følgende om undladelse af kursusdeling:

»Kommunalbestyrelsen godkender undladelse af kursusdeling i henhold til folkeskolelovens § 8, stk. 3, for skoleåret 1990–91. Godkendelse sker på grundlag af indstilling fra skolenævn, lærerråd og skolekommission, i det omfang indstilling afgives inden den 1. januar 1990. Som grundlag for skolenævnets og lærerrådets indstilling bør der afholdes en vejledende afstemning blandt forældrene i de pågældende klasser. Der stilles ingen formelle krav til afstemningsformen. Skolen skal i denne forbindelse sikre, at forældrene bliver orienteret om afstemningens indhold og formål, herunder at afstemningsresultatet ikke er bindende.«

**Spm. nr. S 147**

Til *sundhedsministeren* (2/11 89) af:

**Klaus Hækkerup (S):**

»Kan ministeren oplyse, hvilke overvejelser hun har gjort sig om udflytning af (dele af) Sundhedsstyrelsen, herunder hvilke forhold der vil indgå i ministerens beslutningsgrundlag for en eventuel udflytning?«

**Begrundelse**

Af udtalelser til dagspressen fremgår, at ministeren overvejer en udflytning af Sundhedsstyrelsen væk fra hovedstaden.

Problemet om udflytning af statsinstitutioner er behandlet i 2 redegørelser, dels en redegørelse om udflytning af dele af centraladministrationen fra City til andre dele af hovedstadsområdet (betænkning fra september 1988), dels en redegørelse om udflytning af statslige institutioner fra hovedstadsområdet til den øvrige del af landet (redegørelse fra juni 1989). I den første redegørelse er der lagt op til, at der udflyttes 6.000 arbejdspladser fra den centrale del af City til de øvrige dele af hovedstadsområdet. For så vidt angår den anden redegørelse, vedrørende spørgsmålet om udflytning fra hovedstadsområdet til den øvrige del af landet, mener den nedsatte arbejdsgruppe, at der kun kan være grund til at udflytte særlige statsinstitutioner, såfremt der er tale om, at en egn eller landsdel gennem længere tid har været kriseram.

Det vil derfor være ønskeligt, såfremt ministeren vil tilkendegive, hvorvidt en eventuel udflytning af (dele af) Sundhedsstyrelsen vil være i overensstemmelse med disse redegørelser.

*Svar* (9/11 89):

**Sundhedsministeren** (Elsebeth Kock-Petersen):

Udvalget om centraladministrationens lokaliseringsproblemer har i sin betænkning fra september 1988 peget på en række centraladministrative enheder, som kan udflyttes fra det indre København til andre dele af hovedstadsområdet. Blandt de udflytningsegne enheder har udvalget peget på Sundhedsstyrelsen.

I forlængelse af udvalgets overvejelser er mulighederne og problemerne ved udflytning af statslige institutioner fra hovedstadsområdet blevet undersøgt nærmere af arbejdsgruppen vedrørende udflytning af statslige institutioner